

UZASADNIENIE

Powód P. N. wytoczył powództwo przeciwko pozwanemu Uniwersytetowi (...), wnosząc (po ostatecznym sprecyzowaniu w piśmie z dnia 27 czerwca 2018r. k. 221) o zobowiązanie Rektora (...) do wyrażenia zgody na podjęcie przez powoda dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy w Akademii (...) w S. na podstawie art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2012r., poz. 572 ze zm.) w roku akademickim 2017/2018. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pismem z dnia 27 maja 2017r. powód zwrócił się do Rektora (...) z prośbą o wyrażenie zgody na zatrudnienie na drugim etacie w Akademii (...) w S., a wcześniej uzyskał tą zgodę co do roku akademickiego 2016/2017. Uprzednio współpracował też z Wyższą Hanzeatycką Szkoła (...) w S., która jednak została zlikwidowana i częściowo skonsolidowana z Akademią (...) w S.. Decyzją z dnia 29 maja 2017r. Rektor (...) nie wyraził zgody na podjęcie dodatkowego zatrudnienia przez powoda, wskazując w uzasadnieniu, iż zatrudnienie takie negatywnie wpływa na zdolność prawidłowego funkcjonowania (...), zwłaszcza w sytuacji problemów demograficznych na rynku edukacyjnym oraz wzmacnia potencjał badawczy tejże uczelni kosztem (...). Po złożeniu przez powoda wniosku o ponowne rozpoznanie wniosku o wyrażenie zgody na dodatkowe zatrudnienie, Rektor podtrzymał swoją decyzję, wskazując, że wzmocnienie potencjały dydaktycznego Akademii (...) w S. związane jest z rzekomą konkurencyjnością obu uczelni w zakresie konkurowania o studentów oraz z obniżeniem dyspozycyjności pracownika w podstawowym miejscu pracy. Zdaniem powoda, nie doszło do spełnienia którejkolwiek przesłanki wskazanej w przepisie art. 129 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, stanowiącym o przypadkach, w których rektor nie udziela zgody na dodatkowe zatrudnienie. Powód wskazał, że osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne według systemu (...) są ponadprzeciętne, wszystkie dokonania naukowo – badawcze powoda są afiliowane przy (...), pomimo zatrudnienia na drugim etacie powód w 2014r. uzyskał awans naukowy, uzyskując tytuł Profesora, uczestniczy w realizacji szeregu projektów badawczych oraz inwestycyjnych. Praca powoda w Akademii (...) w S. przynosi ponadto korzyści dla jednostki macierzystej, wzmacniając dorobek dydaktyczny i organizacyjny jako pracownika tej jednostki. Kontakty pomiędzy uczelniami umożliwiają prowadzenie przez uczelnie wspólnych projektów, np. wspólne organizowanie konferencji. W ocenie powoda, obie uczelnie nie są konkurencyjne, gdyż Akademia (...) w S. zlokalizowana jest w innym województwie, w znacznej odległości od S.. Ponadto, (...) w stopniu bardzo dobrym spełnia kryterium proporcji pomiędzy liczbą studentów a liczbą pracowników.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) w S. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż dydaktyczne osiągnięcia powoda nie mają znaczenia w sprawie. W funkcjonującym obecnie systemie finansowania szkolnictwa wyższego, opartym o ustawę z dnia 30 kwietnia 2010r. o zasadach finansowania nauki, podstawowe znaczenie ma bowiem kompleksowa ocena jakości działalności naukowej przeprowadzana przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych. Kategoria przyznawana jest w wyniku kompleksowej oceny jakości działalności naukowej, przeprowadzonej na podstawie wyników oceny poziomu naukowego prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych oraz ich efektów. Kategoria naukowa przekłada się natomiast na wysokość dotacji finansowej otrzymywanej przez pozwaną (...). (...) za lata 2013 – 2016 otrzymał kategorię B (poziom zadowalający z rekomendacją wzmocnienia działalności naukowej, badawczo – rozwojowej lub stymulującej innowacyjność gospodarki), przy czym w latach 2008 – 2016 dziekanem tego Wydziału, który odpowiadał za jego rozwój, był powód. Pozwany podniósł też, że zatrudnienie powoda w wymiarze pełnego etatu w Akademii (...) w S. i możliwość firmowania tam przez niego kierunku studiów ma znaczenie dla funkcjonowania (...) jako całości. Po pierwsze: jego dorobek naukowo – dydaktyczny zaliczany jest do minimum kadrowego kierunku, a to oznacza, że mógłby on zostać zaliczony do minimum w pozwanym Uniwersytecie (...). Po drugie: zaliczenie powoda do minimum kadrowego w Akademii (...) w S. ogranicza możliwość firmowania przez niego uruchamiania nowych kierunków w Uniwersytecie (...). Po trzecie: w ostatnim okresie nastąpiło zmniejszenie się liczebności kadry naukowo – badawczej na Wydziale Z. i Ekonomiki Usług, wobec czego pozwany zmuszony jest w sposób optymalny zarządzać

kadrą, aby zapewnić studentom maksymalnie wysoką jakość kształcenia. Podjęcie dodatkowego zatrudnienia przez powoda i poświęcenie znacznej ilości czasu na prace w Akademii (...) w S. (w tym dojazdy do S.) znacząco ograniczają dyspozycyjność powoda w jego podstawnym miejscu zatrudnienia.

W sprawie o sygn. akt **IXP 479/18** powód P. N. wytoczył powództwo przeciwko pozwanemu Uniwersytetowi (...), wnosząc (po ostatecznym sprecyzowaniu w piśmie z dnia 21 września 2018r. k. 321) o zobowiązanie Rektora (...) do wyrażenia zgody na podjęcie przez powoda dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy w Akademii (...) w S. na podstawie art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2012r., poz. 572 ze zm.) w roku akademickim 2018/2019. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że zwrócił się o wyrażenie zgody na podjęcie dodatkowego zatrudnienia pismem z dnia 28 czerwca 2018r. Wniosek ten został złożony do Rektora (...) oraz Dziekana (...) i powód otrzymał w dniu 2 lipca 2018r. informację, że nie zostanie mu nadany bieg w związku z tym, że powinien zostać złożony do Rektora za pośrednictwem Dziekana, a nie do obu podmiotów. W dniu 2 lipca 2018r. powód złożył zatem wniosek do Rektora za pośrednictwem Dziekana. Decyzją z dnia 5 lipca 2018r. Rektor (...) nie wyraził zgody na podjęcie przez powoda dodatkowego zatrudnienia, wskazując, iż zatrudnienie takie negatywnie wpływa na zdolność prawidłowego funkcjonowania (...), zwłaszcza w sytuacji problemów demograficznych na rynku edukacyjnym oraz wzmacnia potencjał badawczy tejże uczelni kosztem (...). Po złożeniu przez powoda wniosku o ponowne rozpoznanie wniosku o wyrażenie zgody na dodatkowe zatrudnienie, Rektor podtrzymał swoją decyzję. W dalszej kolejności, powód przywołał te same argumenty co w sprawie IXP 502/17, dotyczącej powództwa o udzielenie zgody na podjęcie przez powoda dodatkowego zatrudnienia w Akademii (...) w S. w roku akademickim 2017/2018. Dodatkowo powód wskazał, że z danych opublikowanych w bazie Biblioteki Głównej (...) powód jest pracownikiem, który w okresie od 2013r. do 2018r. posiada jedną z najwyższych ilości publikacji naukowych spośród pracowników (...). W tym okresie powód pozostawał zatrudniony w Wyższej Hanzeatyckiej Szkole (...) w S. oraz Akademii (...) w S..

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) w S. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przywołał podobną argumentację co w sprawie IXP 502/17. Dodatkowo podniósł, iż wniosek powoda został złożony z naruszeniem terminu wynikającego z § 1 ust. 2 zarządzenia nr (...) Rektora (...) z dnia 31 maja 2013r. w sprawie zasad składania i trybu rozpatrywania wniosków o wydanie zgody na podjęcie przez nauczycieli akademickich dodatkowego zatrudnienia. Zgodnie z tym przepisem, wniosek winien być złożony nie później niż trzy miesiące przed dniem podjęcia bądź kontynuowania dodatkowego zatrudnienia. Zdaniem pozwanego, uchybienie terminu złożenia przez powoda wniosku już samo z siebie stanowił o wystarczającą, formalną przesłankę odmowy wyrażenia zgody na podjęcie przez niego dodatkowego zatrudnienia.

Postanowieniem z dnia 15 października 2018r. (k. 345) sprawa o sygn. akt IXP 479/18 została połączona do wspólnego prowadzenia i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt IXP 502/17.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. N. jest zatrudniony w Uniwersytecie (...) od dnia 11 października 1990r. Zatrudniony jest na podstawie mianowania na stanowisku profesora w (...). W dniu 14 sierpnia 2014r. uzyskał tytuł naukowy profesora nauk ekonomicznych. W okresie 2008 – 2016 był Dziekanem Wydziału (...).

niesporne, a nadto: dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k. 190-191 w zw. z k. 404-405, mianowanie z dnia 11.01.1990r. – k. 1 akta osobowe powoda cz. B, pismo Prezydenta RP z dnia 30.08.2014r. – nienumerowana karta akta osobowe powoda cz. B.

P. N. od wielu lat podejmuje zatrudnienie w ramach stosunku pracy na innych uczelniach niż uczelnia macierzysta. W przeszłości zatrudniony był w Wyższej Szkole Zawodowej (...) w S. (2001 – 2004), w Wyższej Hanzeatyckiej Szkole (...) w S. (2008 – 2015). Następnie, w 2016r. podjął on zatrudnienie w Akademii (...) w S..

niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k. 190-191 w zw. z k. 404-405

W związku ze zmianą przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym, od roku akademickiego 2014/2015 wszyscy nauczyciele akademicki mieli obowiązek uzyskania zgody rektora uczelni na dodatkowe zatrudnienie na uczelni innej niż macierzysta. Nauczyciel, który dokonał wcześniejszego zgłoszenia o dodatkowym zatrudnieniu, mógł je kontynuować przez okres nie dłuższy niż 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej, tj. do dnia 30 września 2014r.

niesporne, a nadto dowód: pismo z dnia 12.07.2013r. – k. 34

Rektor (...), na podstawie art. 66 w zw. z art. 129 ustawy z dnia 27 lipca 2005r. – Prawo o szkolnictwie wyższym w dniu 31 maja 2013r. oraz § 37 pkt 16 i § 111 Statutu (...), wydał zarządzenie nr (...) Rektora (...) w sprawie zasad składania i trybu rozpatrywania wniosków o wydanie zgody na podjęcie przez nauczycieli akademickich dodatkowego zatrudnienia.

Zgodnie z jego treścią § 1 ust. 1 i 2 ww. Zarządzenia – nauczyciel akademicki, zatrudniony w Uniwersytecie (...) jako podstawowym miejscu pracy, zamierzający podjąć bądź kontynuować zatrudnienie w ramach stosunku pracy u dodatkowego pracodawcy prowadzącego działalność dydaktyczną lub naukowo – badawczą zobowiązany jest, ze względu na wymagania wynikające z art. 129 ust. 1 ustawy, do uzyskania zgody rektora US na podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia (ust. 1). Wniosek o wydanie zgody wymaganej przepisami ustawy winien złożyć nie później niż trzy miesiące przed dniem podjęcia bądź kontynuowania dodatkowego zatrudnienia (ust. 2).

W myśl § 3 ust. 1-4 ww. Zarządzenia – wniosek o wydanie zgody wnioskodawca składa za pośrednictwem dziekana wydziału albo kierownika innej jednostki organizacyjnej US, w której jest zatrudniony (ust. 1). Dziekan (kierownik jednostki organizacyjnej US) po uprzednim zaopiniowaniu, przekazuje złożony wniosek rektorowi US, nie później niż w ciągu 14 dni od jego złożenia (ust. 2). W opinii, o której mowa w ust. 2, w szczególności należy się odnieść do możliwości zaistnienia przesłanek, wskazanych w art. 129 ust. 2 ustawy, skutkujących koniecznością odmowy wydania przez rektora zgody (ust. 3). Dokonywana w opinii, o której mowa w ust. 2, ocena wpływu podjęcia przez wnioskodawcę dokonywanego zatrudnienia na zdolność prawidłowego funkcjonowania uczelni, powinna uwzględnić wpływ podejmowanego dodatkowego zatrudnienia w szczególności na: a) możliwość pełnego i niezakłóconego realizowania wszystkich prowadzonych w danej jednostce kierunków studiów, zwłaszcza pod względem zapewnienia pełnej obsady kadrowej prowadzonych zajęć, terminowego i zgodnego z ustalonymi harmonogramami realizowania zajęć, realizowania przez wnioskodawcę innych obowiązków związanych z zatrudnieniem na US, b) możliwość realizowania już prowadzonych w jednostce organizacyjnej programów badawczych oraz rozwijania działalności badawczej, dotychczasowe włączenie się wnioskodawcy w taką działalność prowadzoną przez US (ust. 3). Dokonywana w opinii, o której mowa w ust. 2, ocena faktu powiązania podjęcia przez wnioskodawcę dodatkowego zatrudnienia z wykorzystaniem urządzeń technicznych i zasobów uczelni, powinna uwzględnić powiązanie podejmowanego dodatkowego zatrudnienia w szczególności z: a) ewentualnym wykorzystywaniem zasobów lokalowych US dla prowadzenia zajęć dydaktycznych bądź innych form aktywności wnioskodawcy, b) możliwości wykorzystywania aparatury badawczej lub oprogramowania będących w dyspozycji US dla prowadzenia zajęć dydaktycznych bądź badań naukowych podejmowanych w ramach drugiego zatrudnienia, c) możliwością wykorzystywania innych składników mienia US poza uczelnią (ust. 4).

niesporne, a nadto dowód: zarządzenie Rektora (...) nr (...) – k. 197-200

P. N. uzyskał zgodę Rektora (...) na dodatkowe zatrudnienie w Akademii (...) w S. w roku akademickim 2016/2017.

niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k. 190-191 w zw. z k. 404-405, przesłuchanie Rektora (...) E. W. za stroną pozwaną – k. 191-194 w zw. z k. 406

W piśmie z dnia 27 maja 2017r. P. N. wystąpił do Rektora (...) o wyrażenie zgody na zatrudnienie na drugim etacie w Akademii (...) w S., wskazując, iż w roku akademickim 2016/2017 zgodę taką otrzymał. Wskazał też, że dotychczas przez wiele lat współpracował i firmował I stopień kierunku (...) na Wyższej Szkole (...) w S., która ze względów finansowych została postawiona w stan likwidacji i częściowo skonsolidowana z Akademią (...) w S.. Powód podkreślił, że jego dotychczasowe zatrudnienie na drugim etacie w wyższych uczelniach w S. (najpierw w (...), a następnie w Akademii (...) w S.) nie kolidowało z wykonywaniem obowiązków naukowo – dydaktycznych w podstawowym miejscu pracy, tj. na Uniwersytecie (...). Jednocześnie S. Ośrodek (...), ze względu na swoje położenie geograficzne i struktury administracji samorządowej, nie stanowi bezpośredniej konkurencji względem (...).

W odpowiedzi na ww. pismo, rektor (...) skierował do P. N. decyzję z dnia 29 maja 2017r., w której odmówił wyrażenia zgody na jego dodatkowe zatrudnienie w roku akademickim 2017/2018, wskazując, że zatrudnienie dodatkowe w Akademii (...) w S. nauczycieli akademickich, dla których (...) jest podstawowym miejscem pracy, negatywnie wpływa na zdolność prawidłowego funkcjonowania (...), zwłaszcza w sytuacji problemów demograficznych na rynku edukacyjnym. Zatrudnienie w Akademii (...) w S. wzmacnia też potencjał badawczy tejże uczelni kosztem US.

W kolejnym piśmie z dnia 16 czerwca 2017r. P. N. ponowił wniosek o wyrażenie zgody na jego zatrudnienie w Akademii (...) w S., szczegółowo go uzasadniając.

W piśmie z dnia 19 czerwca 2017r. Rektor (...) utrzymał w mocy decyzję z dnia 29 maja 2017r.

W piśmie z dnia 21 lipca 2017r. P. N. wezwał Rektora (...) o ponowne rozpatrzenie wniosku z dnia 27 maja 2017r. w sposób zgodny z przepisami powszechnie obowiązującego prawa.

Pismem z dnia 3 sierpnia 2017r. po raz kolejny podtrzymano stanowisko zawarte w decyzji z dnia 29 maja 2017r., rozszerzając jej uzasadnienie i wskazując, iż przychylenie się do wniosku P. N. spowodowałoby bezspeczne wzmocnienie potencjału naukowo- dydaktycznego Akademii (...) w S. kosztem podstawowego miejsca pracy. Nie ulega wątpliwości, że Akademia (...) w S. jest uczelnia konkurencyjną wobec (...), chociażby w zakresie konkurencji o studentów. Kandydaci na studia oraz studenci (...) zamieszkujący w województwie (...), według obiektywnych kryteriów, są zaliczani do jednej z kluczowych grup, do których kierowana jest oferta edukacyjna (...). Tym samym, w przypadku wzmocnienia potencjału intelektualnego konkurencyjnej uczelni, zachodzi realne niebezpieczeństwo utraty kandydatów na studia, co może wpłynąć negatywnie na sytuację finansową (...). Ponadto w przypadku pracownika zatrudnionego w dodatkowym miejscu pracy następuje obniżenie jego dyspozycyjności przy wykonywaniu obowiązków nauczyciela akademickiego u pracodawcy, który jest dla niego podstawowym miejscem pracy, co również może wpłynąć na zmniejszenie zdolności prawidłowego funkcjonowania uczelni.

niesporne, a nadto dowód: pismo z dnia 27.05.2017r. – k. 12, decyzja z dnia 29.05.2017r. – k. 13, pismo z dnia 18.06.2017r. – k. 14, pismo z dnia 19.06.2017r. – k. 20, pismo z dnia 21.07.2017r. – k. 21-22, pismo z dnia 3.08.2017r. – k. 23.

Wniosku P. N. o wyrażenie zgody na zatrudnienie go w Akademii (...) w S. w roku akademickim 2017/2018 nie opiniował Dziekan (...).

niesporne, a nadto dowód: zeznania świadka J. E. – k. 247–250, k. 401-402

Następnie, w piśmie z dnia 28 czerwca 2018r., złożonym na (...) w tej samej dacie, P. N. wystąpił do Rektora (...) o wyrażenie zgody na zatrudnienie na drugim etacie w Akademii (...) w S. w roku akademickim 2018/2019, wskazując, iż jego dotychczasowe zatrudnienie na drugim etacie w Akademii (...) w S. na stanowisku profesora nie miało negatywnego wpływu na jego rozwój naukowy (2014r. nominacja profesorska, osiągnięcia w (...)) oraz na

wykonywanie obowiązków dydaktycznych i organizacyjnych na (...). W piśmie tym P. N. zaznaczył, iż jest ono do wiadomości Rektora Akademii (...) w S. i Dziekana (...).

Pismo to w dniu 2 lipca 2018r. zostało opatrzone notatką przez Dziekana Wydziału J. E., w której poinformował on, że wniosek tego rodzaju składa się do Rektora za pośrednictwem Dziekana zgodnie z § 131 pkt Statutu US.

W związku z powyższym, w dniu 2 lipca 2018r. P. N. złożył na (...) ponownie wniosek o wyrażenie przez Rektora US zgody na zatrudnienie na drugim etacie w Akademii (...) w S. w roku akademickim 2018/2019, wskazując wyraźnie w piśmie, iż składa go za pośrednictwem Dziekana ww. Wydziału.

W odpowiedzi na ww. pismo, rektor US skierował do P. N. decyzję z dnia 10 lipca 2018r., w której odmówił wyrażenia zgody na jego dodatkowe zatrudnienie w roku akademickim 2018/2019, wskazując, jak poprzednio, że zatrudnienie dodatkowe w Akademii (...) w S. nauczycieli akademickich, dla których (...) jest podstawowym miejscem pracy, negatywnie wpływa na zdolność prawidłowego funkcjonowania (...), zwłaszcza w sytuacji problemów demograficznych na rynku edukacyjnym. Zatrudnienie w Akademii (...) w S. wzmacnia też potencjał badawczy tejże uczelni kosztem US.

W kolejnym piśmie z dnia 6 sierpnia 2018r. P. N. ponowił wniosek o wyrażenie zgody na jego zatrudnienie w Akademii (...) w S., szczegółowo go uzasadniając.

W piśmie z dnia 9 sierpnia 2018r. Rektor (...) utrzymał w mocy decyzję z dnia 10 lipca 2018r.

niesporne, a nadto dowód: pismo z dnia 28.06.2018r. – k. 284, pismo z dnia 2 lipca 2018r. - k. 285, decyzja z dnia 10.07.2018r. – k. 286, pismo z dnia 6.08.2018r. – k. 287, pismo z dnia 10.07.2018r. – k. 290

Tym razem wniosek P. N. o wyrażenie zgody na zatrudnienie go w Akademii (...) w S. w roku akademickim 2017/2018 został zaopiniowany przez Dziekana (...). Była to negatywna opinia powołująca się na ogólne pojęcie zmniejszenia zdolności funkcjonowania (...).

dowód: zeznania świadka J. E. – k. 247–250, k. 401-402

Przełożony P. N. - dziekan (...) – J. E. stał na stanowisku, aby nie udzielać zgody na dodatkowe zatrudnienie w stosunku do żadnego z nauczycieli, ponieważ uważał, że praca na innej uczelni zawsze pozostaje w konflikcie z pracą na uczelni macierzystej.

dowód: zeznania świadka J. E. – k. 247–250, k. 401-402

P. N., będąc zatrudnionym w Akademii (...) w S. wykonywał na jej rzecz tylko pracę dydaktyczną.

Plan zajęć P. N. w Akademii (...) w S. jest dostosowany do jego planu zajęć w Uniwersytecie (...). W roku akademickim 2017/2018 w Akademii (...) w S. co do zasady wykonywał pracę przez 1 niedzielę i jeden poniedziałek w miesiącu, niekiedy tylko dwie niedziele i dwa poniedziałki w miesiącu. W roku akademickim 2018/2019 wyjeżdża do S. do dwóch razy w miesiącu, prowadząc zajęcia w Akademii (...) w S. w niektóre środy, niektóre piątki, niektóre soboty i niedziele.

P. N. w Uniwersytecie (...) pracuje i pracował także w roku akademickim 2017/2018 ponad pensum w godzinach ponadwymiarowych. Godziny ponadwymiarowe stanowią ponad 50% jego pensum w Uniwersytecie (...), w związku z czym musiał on wyrazić zgodę na prowadzenie zajęć w godzinach ponadwymiarowych w tak dużym zakresie i taką zgodę wyraził.

dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k. 190-191 w zw. z k. 404-405

Nie zdarzyła się nigdy sytuacja, aby P. N. odmówił prowadzenia jakichś zajęć, czy był niedyspozycyjny. Nie było żadnych zarzutów w zakresie prowadzenia przez P. N. zajęć dydaktycznych.

dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k. 190-191 w zw. z k. 404-405, zeznania świadka J. E. – k. 247–250, k. 401-402

P. N., podobnie jak w roku akademickim 2017/2018, w roku 2018/2019 jest zaliczany do minimum kadrowego na (...).

Jako profesor P. N. może firmować jeden kierunek magisterski i dwa licencjackie. Firmuje on kierunek magisterski na Uniwersytecie (...) i po jednym kierunku licencjackim na Uniwersytecie (...) i w Akademii (...) w S..

niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k. 190-191 w zw. z k. 404-405, zeznania świadka J. E. – k. 247–250, k. 401-402

Nie było potrzeby, aby P. N. w roku akademickim 2017/2018 i 2018/2019 firmował nowy kierunek licencjacki na Uniwersytecie (...).

dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k. 190-191 w zw. z k. 404-405, zeznania świadka J. E. – k. 247–250, k. 401-402, zeznania świadka G. R. – k. 253, k. 402-403

Spośród 30 profesorów zatrudnionych na (...) nie wszyscy bowiem profesorowie firmowali choćby jeden kierunek licencjacki.

P. N., z uwagi na jego dorobek naukowy, może firmować jedynie kierunki zarządzanie i logistykę.

dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k. 190-191 w zw. z k. 404-405

Aktywność naukowa P. N. w ramach jego zatrudnienia w Uniwersytecie (...) pozostaje na dobrym poziomie. Wszystkie jego publikacje są afiliowane w Uniwersytecie S. (a nie w Akademii (...) w S.). Ilość uzyskiwanych punktów za jego publikacje naukowe pozostaje w normie. Punkty te przyczyniają się do oceny Wydziału Ekonomiki i (...) Usług przeprowadzanej co 4 lata przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, od której to oceny zależy kategoria naukowa jednostki oraz wysokość dotacji na działalność naukową jednostki. Do oceny można bowiem zgłosić jedynie najwyżej punktowane pozycje naukowe nauczycieli.

dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k. 190-191 w zw. z k. 404-405, zeznania świadka J. E. – k. 247–250, k. 401-402, zeznania świadka G. R. – k. 253, k. 402-403, zeznania świadka J. I. – k. 250-252, wykaz osiągnięć w pracy naukowej – k. 41-51, wykaz osiągnięć naukowych powoda w okresie od 2013 do 2017 z systemu (...) k. 36-36, k. 291-298

(...) posiada (jak większość wydziałów (...)) kategorię naukową B (na lata 2017-2020) w skali: A+, A, B, C. Za okres 2012-2016 Wydział ten posiadał taką samą kategorię.

niesporne, a nadto dowód: wyniki (...) k. 87-176, przesłuchanie Rektora (...) E. W. za stronę pozwaną – k. 191-194 w zw. z k. 406

P. N. współpracuje w kwestiach naukowych i organizacyjnych z pracownikami innych wydziałów (...). M.in. pomógł on A. P. z Wydziału Biologii (...) w przygotowaniu projektu międzyuczelnianego w partnerstwie Akademii (...) w S., (...) i (...) G., dotyczącego digitalizacji zbiorów botanicznych. Zespół ten ubiega się o grant w wysokości 30 milionów złotych, z czego 10 milionów złotych przypadnie dla (...).

dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k.190-191 w zw. z k. 404-405, zeznania świadka A. P. – k. 255-256, k. 403-404, zeznania świadka P. C. – k. 252-253, zeznania świadka J. I. – k. 250-252

P. N. jest bardzo aktywny pod względem organizacyjnym. Uczestniczył też w realizacji (przeważnie jako kierownik projektu) szereg projektów badawczych oraz inwestycyjnych. M.in. realizował: projekt „Centra usług wspólnych” jako źródło wiedzy i innowacji na rzecz wzrostu gospodarczego” – G. B. finansowany przez Narodowe Centrum Nauki w latach 2012-2016; (...) – projekt realizowany w ramach programu I. Południowy Bałtyk; „Centrum (...) dla Sektora Usług (...)”- największy projekt inwestycyjny w historii (...) realizowany w latach 2010 – 2015; „Przebudowa i rozbudowa budynków A i B należących do (...) w latach 2009 – 2012.

niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k.190-191 w zw. z k. 404-405, zeznania świadka A. P. – k. 255-256, k. 403-404, zeznania świadka P. C. – k. 252-253, zeznania świadka J. I. – k. 250-252, dorobek organizacyjny – k. 48, wniosek Rektora US z dnia 26.03.2015r. – k. 78 akta osobowe powoda cz. B

P. N. w swojej karierze zawodowej ma spore osiągnięcia w kształceniu kadry naukowej. Obecnie ma otwartych 8 przewodów doktorskich i opiekuje się jednym doktorantem. Obecnie dba on o to, aby doktorantów prowadzili jego współpracownicy, którzy są niżej w ścieżce awansu zawodowego, ponieważ jest to jedno z kryterium ocen.

dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k. 190-191 w zw. z k. 404-405, wykaz osiągnięć w dziedzinie kształcenia kadry naukowej – k. 39

P. N. posiada liczne wyróżnienia i odznaki w związku z wykonywaną przez siebie pracą. Są to m.in: Medal Okolicznościowy z okazji 50-I. Fabryki (...) w R. (2002r.), S. Odznaka Honorowa Stowarzyszenia (...) (8.12.2004r.), S. Odznaka Honorowa (...) Towarzystwa (...) (12.05.2005r.), S. Odznaka Honorowa Naczelnej Organizacji Technicznej (2006r.), Z. Odznaka Honorowa (...) Towarzystwa (...) (26.03.2009r.), Z. Odznaka Honorowa Stowarzyszenia (...), N. za osiągnięcia dydaktyczne dla zespołu za książkę pt. „Innowacje w rozwijaniu konkurencyjności firm” (2012r.), Naczelna Organizacja Techniczna – Laureat III edycji konkursu (...)Wyróżniający się nauczyciel i opiekun młodzieży” (XI 2012r.), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2013).

niesporne, a nadto dowód: wykaz odznaczeń, wyróżnień i nagród – k. 40, wniosek Rektora US z dnia 26.03.2015r. – k. 78 akta osobowe powoda cz. B

We wniosku z dnia 26 marca 2015r. Rektor (...) E. W. wystąpił do Prezydenta Miasta S. z wnioskiem o nadanie P. S. Krzyża Zasługi. W uzasadnieniu wniosku argumentował, że P. N. w swojej pracy zawodowej dał się poznać jako osoba kreatywna i realizująca trudne przedsięwzięcia. Jest bardzo aktywny we współpracy środowiska naukowego z szeroko pojętą gospodarką. Prof. P. N. jest autorem i współautorem wielu prac dla praktyki gospodarczej m.in. ekspertyz, studiów możliwości wykonywalności i innych opracowań studialnych. Działalność w obszarze gospodarczym prof. N. to również czynny udział w procesach restrukturyzacji polskich przedsiębiorstw. Prof. P. N. jest pozytywnie postrzegany przez instytucje samorządowe co znajduje wyraz w powierzanych funkcjach, jak np. członek Komitetu Sterującego przy marszałku Województwa (...) - Opracowanie Strategii Innowacyjności Województwa (...). Aktywny udział w wielu inicjatywach i projektach finansowanych w ramach środków Unii Europejskiej. Był członkiem Komitetu sterującego projektu finansowanego w ramach (...) działanie 2.6 pt. „Innowacje siłą gospodarki morskiej - (...). Pan profesor P. N. jest członkiem Zarządu (...) Oddział w S., współorganizatorem wielu konferencji naukowych, seminariów i innych wydarzeń naukowych, kieruje zespołami prac naukowo-badawczych. Jest promotorem i recenzentem wielu prac doktorskich, co pomnaża Jego znaczący już dorobek naukowy. Prof. P. N. jest ekspertem do spraw ekonomiki i organizacji transportu oraz zarządzania innowacjami w Zespole Logistyki i (...) na lata 2011-2014. Profesor jest aktywnym (...) Stowarzyszenia (...) (od 1987r.). W kadencji 2014-2018 w drodze wyborów został członkiem Zarządu Krajowego (...) w W. oraz członkiem Zarządu Oddziału Wojewódzkiego (...) w S.. Jest członkiem Zarządu Północnej Izby Gospodarczej w S.. Laureat w konkursie Federacji Stowarzyszeń (...) w S. na Wyróżniającego się Nauczyciela i Opiekuna (...). Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 sierpnia 2014 roku nadano prof. P. N. tytuł naukowy profesora nauk ekonomicznych.

niesporne, a nadto dowód: wniosek Rektora US z dnia 26.03.2015r. – k. 78 akta osobowe powoda cz. B

Liczba studentów na (...) w roku akademickim 2017/2018 wrosła w porównaniu do roku 2016/2017. Podobnie liczba studentów na ww. Wydziale w roku akademickim 2018/2019 wzrosła w porównaniu z rokiem 2017/2018.

dowód: przesłuchanie powoda P. N. w charakterze strony – k. 190-191 w zw. z k. 404-405, zeznania świadka J. E. – k. 247–250, k. 401-402, wykaz studentów – k. 342-343

Sytuacja kadrowa na (...) jest bardzo dobra (125-127 etatów, a było 130). Ilość osób zatrudnionych na stanowiskach profesorskich w dniu 1 października 2016r. wynosiła 37 osób, a na dzień 1 października 2017r. – 31 osób.

dowód: zeznania świadka J. E. – k. 247–250, k. 401-402, pismo z dnia 18.09.2018r. – k. 341

Wysokość wynagrodzenia P. N. w Uniwersytecie (...) wynosi 12.000 zł brutto.

dowód: pismo z dnia 25.06.2015r. – k. 96 akta osobowe powoda cz. B

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Żądanie powoda o wyrażenie zgody na dodatkowe zatrudnienie w Akademii (...) w S. w roku akademickim 2017/2018 i 2018/2019 znajdowało oparcie w przepisie art. 64 k.c. w zw. z art. 300 k.p. w zw. z art. 129 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. 2012.572.t.j. ze zm.).

W myśl art. 64 k.c. prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające obowiązek danej osoby do złożenia oznaczonego oświadczenia woli, zastępuje to oświadczenie.

W czasie podejmowania przez Rektora (...) decyzji w przedmiocie wyrażenia zgody na dodatkowe zatrudnienie powoda w roku akademickim 2017/2018 i 2018/2019 w Akademii (...) w S. obowiązywała jeszcze wspomniana powyżej ustawa - Prawo o szkolnictwie wyższym. Zgodnie z art. 129 ust. 1 tej ustawy - nauczyciel akademicki zatrudniony w uczelni publicznej może podjąć lub kontynuować zatrudnienie w ramach stosunku pracy tylko u jednego dodatkowego pracodawcy prowadzącego działalność dydaktyczną lub naukowo-badawczą. Podjęcie lub kontynuowanie przez nauczyciela akademickiego dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy u pracodawcy, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wymaga zgody rektora. Podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia bez zgody rektora stanowi podstawę rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem w uczelni publicznej stanowiącej podstawowe miejsce pracy.

Według art. 129 ust. 2 ww. ustawy rektor odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli świadczenie usług dydaktycznych lub naukowych u innego pracodawcy zmniejsza zdolność prawidłowego funkcjonowania uczelni lub wiąże się z wykorzystaniem jej urządzeń technicznych i zasobów uczelni.

Przepis art. 129 ust. 1 i 2 ww. ustawy w jego ówczesnym kształcie zaczął obowiązywać od dnia 1 października 2011r., lecz na mocy art. 24 ustawy zmieniającej go, tj. ustawy z dnia 18 marca 2011r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U.2011.84.455) - nauczyciel akademicki, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywał dodatkowe zatrudnienie w ramach stosunku pracy mógł je wykonywać przez okres nie dłuższy niż 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że uzyskał zgodę na podstawie art. 129 ust. 1, 5 lub 10 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Powyższe oznaczało, iż nauczyciel taki jak powód P. N., tj. podejmujący dodatkowe zatrudnienie poza uczelnią macierzystą w dniu wejścia w życie ustawy, bez uzyskania zgody rektora mógł wykonywać dodatkowe zatrudnienie maksymalnie do 30 września 2014r., natomiast na dodatkowe zatrudnienie po tej dacie musiał uzyskać zgodę.

O wyrażenie takiej zgody odnośnie roku akademickiego 2017/2018 i 2018/2019 wystąpił powód P. N..

W ocenie Sądu redakcja ówczesnego przepisu art. 129 ust. 1 i 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym nie daje rektorowi uczelni pełnej swobody w podejmowaniu decyzji odnośnie wyrażenia zgody na dodatkowe zatrudnienie nauczyciela akademickiego, w tym sensie, że rektor może odmówić jej udzielenia w każdej sytuacji, a obligatoryjnie powinien to uczynić w przypadkach określonych w art. 129 ust. 2 ustawy. Należy uznać, że wykładnia literalna tego przepisu prowadzi do wniosku, że nauczyciel akademicki ma prawo do uzyskania zgody na dodatkowe zatrudnienie, natomiast rektor może jej nie wyrazić tylko wtedy, gdy świadczenie usług dydaktycznych lub naukowych u innego pracodawcy zmniejsza zdolność prawidłowego funkcjonowania uczelni lub wiąże się z wykorzystaniem jej urządzeń technicznych i zasobów uczelni. W razie odmowy udzielenia zgody nauczyciel akademicki może wystąpić do sądu pracy z roszczeniem o wyrażenie jej przez rektora. Pozwaną w tym przypadku jest uczelnia, a nie rektor, uprawnienie nauczyciela akademickiego do uzyskania stosownej zgody rektora jest bowiem jego uprawnieniem jako podmiotu stosunku pracy, a nie elementem jakiegoś odrębnego stosunku prawnego zrektorem (tak też Komentarz W. S. do art. 129 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym).

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż wprowadzone regulacje art. 129 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym stanowiły ograniczenie swobody podejmowania przez pracownika zatrudnienia, wyboru miejsca pracy, wykonywania zawodu oraz - do pewnego stopnia - prowadzenia działalności gospodarczej (ust. 3). Swobodę tę gwarantują zaś - przewidując jednocześnie możliwość ustanowienia przez ustawę wyjątków - przepis art. 65 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 10 § 1 k.p. Według art. 65 ust. 1 Konstytucji RP, każdemu zapewnia się wolność wyboru i wykonywania zawodu oraz wyboru miejsca pracy. Z kolei art. 10 § 1 k.p., przepis statuujący jedną z zasad prawa pracy, stanowi, że każdy ma prawo do wykonywania swobodnie wybranej pracy oraz że nikomu, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie, nie można zabronić wykonywania zawodu. Przepisy mają zastosowanie także do P. N.. Z oczywistych względów zastosowanie mają przepisy Konstytucji RP jako mającej pierwszeństwo przed przepisami zwykłych ustaw. Przepis 10 § 1 k.p. natomiast z racji brzmienia przepisu art. 136 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, wyraźnie wskazującym, że do pracowników akademickich stosuje się także przepisy Kodeksu pracy, w sprawach nieuregulowanych w ustawie. W konsekwencji należy stwierdzić, że przepisy ograniczające konstytucyjną zasadę wolności świadczenia pracy, a więc także przepis art. 129 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, muszą być poddane wykładni zawężającej.

Warto podkreślić, że zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw, przedłożonego przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, celem wprowadzonego w art. 129 ww. ustawy ograniczenia miało być zapewnienie odpowiednio wysokiego poziomu kształcenia poprzez wyeliminowanie sytuacji, w której nauczyciele akademicy nie byłiby w stanie skoncentrować się na powierzonych im obowiązkach z uwagi na wykonywanie jednocześnie pracy w wielu miejscach, jak też ochrona interesu podmiotu ich zatrudniającego oraz zachowanie prestiżu społecznego zajmowanego przez nauczycieli akademickich stanowiska. Przy czym wprowadzona regulacja zmierzała do ograniczenia wieloletowości, nie zaś do wyeliminowania możliwości podejmowania przez nich dodatkowego zatrudnienia w ogóle.

Ciężar dowodu w niniejszej sprawie spoczywał przy tym na pozwanym Uniwersytecie (...), który powinien był udowodnić, że świadczenie, w tych konkretnych okolicznościach, przez P. N. pracy na rzecz Akademii (...) w S. w roku akademickim 2017/2018 i 2018/2019 zmniejszało zdolność prawidłowego funkcjonowania uczelni. Zgodnie bowiem z ogólną regułą wynikającą z art. 6 k.c. w zw. z art. 300 k.p., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W niniejszym procesie to pozwany (...) wywodził skutki prawne z udowodnienia, że w przypadku P. N. zachodził wyjątek od zasady, uzasadniający odmówienie mu zgody na wykonywanie dodatkowego zatrudnienia. Tym samym pozwany powinien był udowodnić w toku postępowania, że świadczenie przez powoda usług dydaktycznych na rzecz Akademii (...) w S. zmniejszało zdolność prawidłowego funkcjonowania (...). Pozwany nie twierdził natomiast, że wystąpiła druga z przesłanek negatywnych, tj. że praca P. N. w drugiej uczelni wiązała się z wykorzystaniem urządzeń technicznych i zasobów uczelni, dlatego też zbędnym było odnoszenie się do tej przesłanki.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku zgodnego z twierdzeniem powoda, tj. że jego dodatkowe zatrudnienie w Akademii (...) w S. w roku akademickim 2017/2018 i 2018/2019 nie zmniejszało zdolności prawidłowego funkcjonowania pozwanego (...). Nie zdołał udowodnić tego pozwany (...).

W przypadku P. N., który w dacie wejścia w życie zmiany prawa w tym zakresie wykonywał już od szeregu lat dodatkowe zatrudnienie w ramach stosunku pracy, z mocy art. 24 ustawy nowelizującej (tj. ustawy z dnia 18 marca 2011r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2011 r. Nr 84, poz. 455)), uzyskał on uprawnienie do wykonywania tego zatrudnienia bez potrzeby uzyskiwania zgody rektora jeszcze przez maksymalnie 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy, a więc do końca roku akademickiego 2013/2014, tj. do 30 września 2014r. Co było w niniejszej sprawie niesporne, powód przez cały okres przejściowy takie zatrudnienie w oparciu o umowę o pracę wykonywał. Następnie powód uzyskał zgodę Rektora (...) na podjęcie dodatkowego zatrudnienia w kolejnych latach, w tym w roku akademickim 2015/2016 w Akademii (...) w S.. Jego wnioski złożone w dniu 27 maja 2017r. (co do roku akademickiego 2017/2018) i w dniu 28 czerwca 2018r. (co do roku akademickiego 2018/2019) zmierzały jedynie do umożliwienia mu jego dalszego kontynuowania w niezmienny sposób (u tego samego pracodawcy i w tym samym wymiarze).

Zgodnie z art. 111 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym - Pracownicy naukowo-dydaktyczni są obowiązani:

- 1) kształcić i wychowywać studentów, w tym nadzorować opracowywanie przez studentów prac zaliczeniowych, semestralnych, dyplomowych, pod względem merytorycznym i metodycznym;
- 2) prowadzić badania naukowe i prace rozwojowe, rozwijać twórczość naukową albo artystyczną;
- 3) uczestniczyć w pracach organizacyjnych uczelni.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwala na ocenę osoby powoda jako bardzo aktywnego i to zarówno w sferze działalności dydaktycznej, naukowej, jak i organizacyjnej, co było niesporne w sprawie. Znaczące i ponadprzeciętne osiągnięcia powoda w tych trzech sferach, w tym naukowej, podkreślił Rektor (...) – E. W. w cytowanym w stanie faktycznym wniosku z dnia 26 marca 2015r. do Prezydenta Miasta S. o nadanie powodowi S. Krzyża Zasługi (w aktach osobowych powoda).

Pozwany (...) powoływał się zaś w toku postępowania (choć nie w decyzjach Rektora (...) odmawiających wyrażenia zgody na dodatkowe zatrudnienie powoda w roku akademickim 2017/2018 i 2018/2019), iż w 2017r. zmienił się sposób finansowania uczelni wyższych i dotację dla tych uczelni przekazywane są według nowego algorytmu, w którym ogromną rolę odgrywa parametryzacja naukowa wydziałów. Odniesiono się tu jednak niezasadnie do dorobku naukowego całego Wydziału Z. i Ekonomiki Usług, zamiast do dorobku naukowego powoda, który, jak wynika z zeznań świadka J. E. (dziekana (...) przełożonego powoda) oraz G. R. (Prodziekana ds. (...) przełożonego powoda w zakresie dokonań naukowych), znajduje się na dobrym poziomie i nikt do powoda nie miał dotychczas zastrzeżeń w tym przedmiocie. Również jeżeli chodzi o liczbę punktów zebranych przez powoda za publikacje naukowe oceniane w ramach parametryzacji Wydziału, to pozostaje ona jak najbardziej w normie. Tym samym zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że to właśnie powód nie przyczynia się do wzmocnienia potencjału naukowego (...) w zakresie oceny parametrycznej, ważnej dla wydziału ze względów finansowych (dotacje). Podczas swoich zeznań, Rektor (...) odnosił się nie tyle do powoda, co do całego (...). Zarzuty pozwanego do powoda jako byłego Dziekana (...) jawią się przy tym jako niezrozumiałe, ponieważ mają znaczenia w sprawie, skoro powód pełnił funkcję dziekana ww. wydziału do 2016r. Nie pełnił jej natomiast w okresie, którego dotyczyć miała zgoda na dodatkowe zatrudnienie.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, iż powoływanie się na powyższe okoliczności dopiero w toku postępowania, a nie na etapie podejmowania decyzji w przedmiocie wyrażenia zgody na dodatkowe zatrudnienie powoda w Akademii (...) w S., jest spóźnione i niedopuszczalne. Lektura treści odmownych decyzji z dnia 29 maja 2017r. i z dnia 10 lipca 2018r., w których nie powołano się na ww. okoliczności nie pozwala na przyjęcie,

że to faktycznie one legły u podstaw zaskarżonej decyzji rektora. w decyzjach tych wskazano jedynie ogólnie, że „zatrudnienie dodatkowe w Akademii (...) w S. nauczycieli akademickich, dla których (...) jest podstawowym miejscem pracy, negatywnie wpływa na zdolność prawidłowego funkcjonowania (...), zwłaszcza w sytuacji problemów demograficznych na rynku edukacyjnym. Zatrudnienie w Akademii (...) w S. wzmacnia też potencjał badawczy tejże uczelni kosztem US”. Nie odniesiono się e tych decyzjach konkretnie do osoby powoda, lecz do nieokreślonej bliżej grupy nauczycieli akademickich, którzy mieliby zatrudnić się w Akademii (...) w S.. Tymczasem podjęcie decyzji w przedmiocie wyrażenia zgody na dodatkowe zatrudnienie powinno mieć charakter indywidualny, rozważający konkretny przypadek. Jak wynika natomiast z zebranego w sprawie materiału dowodowego, odmowa wyrażenia powodowi zgody na dodatkowe zatrudnienie w Akademii (...) w S. nie została poprzedzona analizą faktycznej sytuacji powoda, w tym w szczególności wykonywania przez niego obowiązków związanych z zatrudnieniem u pozwanego, które jak wynika z zeznań powoda oraz wszystkich świadków przesłuchanych w sprawie wykonywał bez zastrzeżeń. Wskazuje na to zarówno treść kierowanych do powoda decyzji (jak wspomniano wyżej), jak i zeznania Rektora US – E. W. i świadka J. E.. Wynika z nich, iż generalnie odmawiano nauczycielom akademickim zatrudnionym w Uniwersytecie (...) zgody na dodatkowe zatrudnienie innym miejscu, gdyż uważano, że zawsze praca w innym miejscu będzie wpływać na zdolność prawidłowego funkcjonowania (...). Większość argumentów, do których odwoływał się pozwany w toku procesu były zatem argumentami stworzonymi dopiero na etapie postępowania sądowego, nie miały zaś faktycznie żadnego wpływu na podjęcie przez rektora takiej a nie innej decyzji.

Tak samo rzecz się ma z argumentem pozwanego, że zatrudnienie powoda w wymiarze pełnego etatu w Akademii (...) w S. i możliwość firmowania tam przez niego kierunku studiów ma znaczenie dla funkcjonowania (...) jako całości, ponieważ jego dorobek naukowo – dydaktyczny zaliczany jest do minimum kadrowego kierunku, a to oznacza, że mógłby on zostać zaliczony do minimum w pozwanym Uniwersytecie (...), zaliczenie powoda do minimum kadrowego w Akademii (...) w S. ogranicza możliwość firmowania przez niego uruchamiania nowych kierunków w Uniwersytecie (...). Pozwany podniósł też, że ostatnim okresie nastąpiło zmniejszenie się liczebności kadry naukowo – badawczej na Wydziale Z. i Ekonomiki Usług, wobec czego pozwany zmuszony jest w sposób optymalny zarządzać kadrami, aby zapewnić studentom maksymalnie wysoką jakość kształcenia. Podjęcie dodatkowego zatrudnienia przez powoda i poświęcenie znacznej ilości czasu na prace w Akademii (...) w S. (w tym dojazdy do S.) znacząco ograniczają dyspozycyjność powoda w jego podstawnym miejscu zatrudnienia.

Wszystkie te argumenty, niezależnie już od faktu, iż nie wspomniano o nich w decyzjach odmownych, nie zasługują na uwzględnienie.

Dla odmowy wyrażenia zgody na dodatkowe zatrudnienie powoda w określonym tylko roku akademickim nie może mieć potencjalna możliwość, że jego pracodawca zdecyduje się w tymże roku akademickim na uruchomienie nowego kierunku studiów. W takiej sytuacji pozwany powinien był udowodnić, iż faktycznie potrzeba taka wystąpiła w roku akademickim 2017/2018 i 2018/2019 i kierunek nie został uruchomiany, ponieważ powód firmuje już dwa kierunki licencjackie (jeden w US, jeden w AP w S.). Tymczasem, jak wynika z zeznań powoda, J. E., G. R. nie był proszony o firmowanie nowego kierunku w okresie objętym sporem. Ponadto, jak zeznał powód, spośród 30 profesorów zatrudnionych na (...) nie wszyscy profesorowie firmują choćby jeden kierunek licencjacki (a mogą firmować dwa takie kierunki), zatem można w pierwszej kolejności wykorzystać ich potencjał. Powód firmuje przy tym w Uniwersytecie (...) jeden kierunek magisterki i jeden kierunek licencjacki. Jest też zaliczany na swoim wydziale do tzw. minimum kadrowego. Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, dorobek naukowy powoda afiliowany jest też wyłącznie w Uniwersytecie (...).

Argument pozwanego odnośnie zmniejszenia się liczebności kadry naukowo – badawczej na Wydziale Z. i Ekonomiki Usług został obalony przez samego dziekana tego wydziału - świadka J. E., który zeznał, że sytuacja kadrowa wydziału jest bardzo dobra,

W obu decyzjach odmownych z dnia 29 maja 2017r. i z dnia 10 lipca 2018r. powalano się na problemy demograficzne na rynku edukacyjnym i konkurencyjność (...) oraz Akademii (...) w S. w zakresie naboru studentów. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, iż Akademia (...) w S. znajduje się na terenie innego województwa ((...)) w dość

znacznej odległości od (...). Jak wynika też z zeznań powoda i zeznań świadka J. E., liczba studentów na (...) w roku akademickim 2017/2018 wrosła w porównaniu do roku 2016/2017, a w roku akademickim 2018/2019 wzrosła w porównaniu z rokiem 2017/2018. Pomimo zatem zatrudnienia powoda w Akademii (...) w S. w tych latach (na podstawie zarządzeń tymczasowych Sądu), nie odniosło ono skutku prognozowanego przez pozwanego (...). Tym samym nie wykazał on w żaden sposób, by zatrudnienie powoda w Akademii (...) w S. rzutowało na liczbę studentów (...) w kolejnych latach.

Argument o możliwym braku dyspozycyjności powoda w przypadku udzielenia mu zgody na dodatkowe zatrudnienie w Akademii (...) w S. również okazał się chybiony. Jak wynika bowiem z zeznań jego przełożonego J. E. i samego powoda nie zdarzyła się nigdy sytuacja, aby powód odmówił prowadzenia jakichś zajęć, czy był niedyspozycyjny. Powód pracuje i pracował także w roku akademickim 2017/2018 ponad pensum w godzinach ponadwymiarowych. Godziny ponadwymiarowe stanowią ponad 50% jego pensum, w związku z czym musiał on wyrazić zgodę na prowadzenie zajęć w godzinach ponadwymiarowych w tak dużym zakresie i taką zgodę bez problemu wyraził. Trudno w takiej sytuacji ocenić powoda jako niedyspozycyjnego w Uniwersytecie (...). Trudno też upatrywać istnienia ewentualnego konfliktu zobowiązań u powoda mając na uwadze liczbę dni w miesiącu, w których prowadził i prowadzi zajęcia dydaktyczne w drugiej uczelni, dostosowując zresztą plan zajęć w Akademii (...) w S. do planu zajęć w Uniwersytecie S., a nie odwrotnie. To do wyłącznej decyzji powoda należy to, co robi w czasie wolnym od pracy na rzecz pozwanego.

Podnoszony przez Rektora (...) podczas jego przesłuchania przed sądem fakt pełnienia przez powoda funkcji w zarządzie spółek kapitałowych nie mógł zostać uwzględniony. Po pierwsze nie został on przez pozwanego wykazany, po drugie nie został wykazany ewentualny wpływ pełnienia przez powoda takiej funkcji w powiązaniu z dodatkowym zatrudnieniem w Akademii (...) w S. na prawidłowe funkcjonowanie (...). Pełnienie przez nauczyciela akademickiego funkcji w zarządzie spółki kapitałowej wydaje się być też zupełnie poza dyspozycją przepisu art. 129 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Pozwany myli też pojęcie prowadzenia działalności gospodarczej, do której ma zastosowanie art. 129 ust. 3 ww. ustawy z pełnieniem funkcji w zarządzie spółki kapitałowej.

Odnosząc się do zarzutu formalnego podniesionego przez pozwanego dotyczącego przekroczenia terminu do złożenia wniosku przez powoda o wyrażenie zgody na dodatkowe zatrudnienie w Akademii (...) w S. w roku 2018/2019, należy stwierdzić, że powód nie uchybił temu terminowi, a nawet gdyby to zrobił, nie przyniosłoby to skutku oczekiwanego przez pozwanego, tj. oddalenia powództwa.

Zgodnie z treścią § 1 ust. 1 i 2 Zarządzenia nr (...) z dnia 31 maja 2013r. Rektora (...) w sprawie zasad składania i trybu rozpatrywania wniosków o wydanie zgody na podjęcie przez nauczycieli akademickich dodatkowego zatrudnienia - nauczyciel akademicki, zatrudniony w Uniwersytecie (...) jako podstawowym miejscem pracy, zamierzający podjąć bądź kontynuować zatrudnienie w ramach stosunku pracy u dodatkowego pracodawcy prowadzącego działalność dydaktyczną lub naukową – badawczą zobowiązany jest, ze względu na wymagania wynikające z art. 129 ust. 1 ustawy, do uzyskania zgody rektora US na podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia (ust. 1). Wniosek o wydanie zgody wymaganej przepisami ustawy winien złożyć nie później niż trzy miesiące przed dniem podjęcia bądź kontynuowania dodatkowego zatrudnienia (ust. 2).

Powód złożył wniosek o wyrażenie przez rektora zgody na dodatkowe zatrudnienie w Akademii (...) w S. w roku 2018/2019 w piśmie z dnia 28 czerwca 2018r., złożonym na (...) w tej samej dacie (a więc trzy miesiące przed datą 1.10.2018r.), wskazując, iż składa je też do wiadomości Rektora Akademii (...) w S. i Dziekana (...). Pismo powoda w dniu 2 lipca 2018r. zostało opatrzone notatką przez Dziekana Wydziału J. E., w której poinformował on, że wniosek tego rodzaju składa się do Rektora za pośrednictwem Dziekana zgodnie z § 131 pkt Statutu US. W związku z powyższym, w dniu 2 lipca 2018r. powód złożył na (...) ponownie wniosek o wyrażenie przez Rektora US zgody na zatrudnienie na drugim etacie w Akademii (...) w S. w roku akademickim 2018/2019, wskazując już wyraźnie w piśmie, iż składa go za pośrednictwem Dziekana ww. Wydziału. W ocenie Sądu powód dochował terminu określonego ww. Zarządzeniem skoro powód zaznaczył w treści pisma, iż kieruje je też do wiadomości dziekana wydziału, a ponadto pismo złożył nie w rektoracie, lecz w (...). Pierwotne niewskazanie przez powoda w treści pisma zwrotu:

„za pośrednictwem dziekana” nie może niweczyć skutków treści pisma i przekreślać pierwotnej daty wpłynięcia pisma. Rygory takie nie są stosowane nawet w postępowaniu sądowym. Ponadto, ówczesnie obowiązujący przepis art. 129 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym nie przewidywał tego typu obostrzenia, że wniosek o wydanie zgody winien złożyć nie później niż trzy miesiące przed dniem podjęcia bądź kontynuowania dodatkowego zatrudnienia. Przepis ten, odnośnie terminu, w ustępie 6 wskazywał jedynie, że zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wydawana w terminie 2 miesięcy od dnia wystąpienia o zgodę na podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia, a zgoda w przypadku, o którym mowa w ust. 5, w terminie dwóch miesięcy od dnia rozpoczęcia kadencji organu jednoosobowego. Zatem osoba, która złożyła wniosek w terminie późniejszym niż dwa miesiące przed podjęciem lub kontynuowaniem zatrudnienia powinna się była liczyć, że decyzja w przedmiocie wyrażenia zgody zostanie podjęta zbyt późno. Zgodnie z art. 9 § 2 k.p. - postanowienia układów zbiorowych pracy i porozumień zbiorowych oraz regulaminów i statutów nie mogą być mniej korzystne dla pracowników niż przepisy Kodeksu pracy oraz innych ustaw i aktów wykonawczych. Jak już wspomniano wcześniej, zgodnie art. 136 ust. 1 mającej zastosowanie w sprawie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, do pracowników akademickich stosuje się także przepisy Kodeksu pracy, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stąd również przepis art. 9 § 2 k.p. Wynika z tego, że pracodawca powoda nie mógł przyjąć surowszych wymogów w zakresie składania wniosków o wyrażenie zgody na dodatkowe zatrudnienie aniżeli przewidywała to ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania i mając na uwadze konstytucyjną zasadę wolności w zakresie podejmowania zatrudnienia, nie sposób było uznać, by pozwany miał podstawy do odmowy wyrażenia zgody powodowi podjęcia dodatkowego zatrudnienia w Akademii (...) w S. w roku akademickim 2017/2018 i 2018/2019. Sąd wydano rozstrzygnięcie jak w pkt I i II wyroku.

Stan faktyczny w sprawie ustalono co do zasady na podstawie dowodów w postaci zeznań wszystkich świadków przesłuchanych w sprawie: J. E., G. R., P. C., A. P., J. I., a także korespondujących z nimi zeznań powoda P. N.. Sąd nie miał podstaw, aby odmówić im waloru wiarygodności skoro były one zgodne, spójne, nie zawierały wewnętrznych sprzeczności. Korelowały też z dowodami w postaci dokumentów zgromadzonych w sprawie, takich jak np. wykaz publikacji naukowych powoda w ostatnich latach pracy. Zeznaniami Rektora US – E. W., jako w znacznej mierze odosobnionym, dano wiarę jedynie w zakresie korespondującym z zeznaniami pozostałych osób. Jak się okazało, nie dysponował on też szczegółową wiedzą dotyczącą (...).

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu przewidzianą w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na koszty procesu powoda składały się koszty zastępstwa procesowego w związku z ustanowieniem pełnomocnika w osobie radcy prawnego. Wynagrodzenie to wyniosło na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018r., poz. 265), mając na uwadze wartość przedmiotu sporu w każdej z połączonych spraw (48.510 zł) – 3.600 zł x 2, a zatem w sumie 7.200 zł.

Zgodnie z treścią art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2006.167.1398 ze zm.) kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy. Z tego względu w pkt IV wyroku Sąd nakazał ściągnąć od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie) kwotę 4.851 zł, odpowiadającą 5 % kwoty zasądzonej na rzecz powoda.

Z:

1. (...)
2. (...)
3. (...)

4. (...)

18.01.2019r.